Dosarul nr. 2i-1041-4/18

H O T Ă R Â R E

În numele legii

31 octombrie 2025 *****

Judecătoria Chișinău (sediul central)

În componență:

Președintele ședinței, judecător Ceban Alexandru

Grefier Griniuc Dorina

a examinat cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „SVEDAVA”, Mazur Anna împotriva lui terțului poprit Popic Igor cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei ,

c o n s t a t ă:

1. La 13 februarie 2017, lichidatorul SRL „SVEDAVA”, Mazur Anna, a sesizat instanța de insolvabilitate cu o cerere de validare a popririi înființate față de Popic Igor, solicitând încasarea sumei de 1 527 903,81 lei în masa debitoare a societății și soluționarea chestiunii cheltuielilor de judecată.

2. Cererea a fost depusă în cadrul procedurii simplificate a falimentului inițiate prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015. Prin această hotărâre a fost constatată insolvabilitatea SRL „SVEDAVA”, s-a dispus dizolvarea societății și a fost desemnată Mazur Anna în calitate de lichidator. Anterior, la 10 decembrie 2014, administratorul statutar al societății, Popic Igor, depusese cererea introductivă, admisă spre examinare la 18 decembrie 2014.

3. Lichidatorul a susținut că, în urma verificării rulajelor bancare ale societății, a identificat retrageri de numerar efectuate de Popic Igor, fără justificarea utilizării sumelor în interesul întreprinderii. În vederea recuperării sumei pretinse, la 13 ianuarie 2017 a emis somația nr. 3-Sv privind înființarea popririi, comunicată terțului poprit la 16 ianuarie 2017. Întrucât suma nu a fost achitată în urma somației, a solicitat validarea popririi.

4. Popic Igor a contestat cererea prin referința prezentată la 3 aprilie 2017 și prin completările ulterioare, invocând inexistența unei datorii personale în cuantumul solicitat, neconcordanțele dintre calcule și documentele bancare, utilizarea numerarului pentru cheltuielile societății și prescripția extinctivă.

5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, cauza a fost transmisă, după competență, Judecătoriei Chișinău. Prin hotărârea din 5 octombrie 2020, cererea a fost respinsă, iar poprirea a fost desființată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, hotărârea a fost casată și cauza a fost trimisă spre rejudecare în alt complet.

6. Instanța de recurs a solicitat elucidarea naturii raportului juridic dintre societate și Popic Igor, verificarea existenței unui contract de împrumut, compararea datoriei pretinse cu rulajele bancare, facturile și restituirile parțiale, precum și delimitarea aplicabilității art. 126 și a dispozițiilor referitoare la membrii organelor de conducere ale debitorului. Decizia de casare nu a stabilit existența ori inexistența datoriei și nu a impus o anumită soluție pe fond.

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 28 februarie 2022, cererea a fost admisă, fiind validată poprirea și dispusă încasarea sumei de 1 527 903,81 lei de la Popic Igor. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 octombrie 2022, această hotărâre a fost casată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet. Instanța de recurs a reținut că excepția de tardivitate fusese invocată încă din faza inițială a procesului și trebuia soluționată înaintea examinării fondului.

8. La rejudecare, prin încheierea din 11 ianuarie 2023, a fost fixată ședința de judecată. Lichidatorul a prezentat explicații scrise la 16 mai 2023 și la 5 iulie 2024, susținând cererea de validare a popririi. Terțul poprit și-a menținut obiecțiile, inclusiv excepția de tardivitate.

9. În ședința din 21 mai 2025, instanța a examinat distinct excepția de tardivitate și, prin încheiere protocolară, a respins-o ca neîntemeiată. A fost reținut faptul că terțul poprit nu individualizase începutul și expirarea termenului de prescripție pentru obligațiile pretinse, limitându-se la invocarea generală a normelor privind prescripția și utilizarea numerarului. Soluția a fost comunicată reprezentantului terțului poprit, iar examinarea fondului a fost amânată pentru 8 octombrie 2025.

10. În ședința din 8 octombrie 2025 au fost ascultate explicațiile reprezentanților, au fost cercetate înscrisurile și au fost susținute pledoariile. Participanții nu au solicitat completarea materialelor și au exprimat acordul pentru finalizarea examinării fondului.

Argumentele participanților la proces

11. Lichidatorul a arătat că Popic Igor a retras din conturile societății mijloace bănești destinate cheltuielilor administrative și gospodărești și nu a justificat utilizarea întregii sume în interesul societății. În susținerea cererii au fost invocate extrasele bancare și informațiile instituțiilor bancare privind operațiunile în numerar. Potrivit lichidatorului, diferența nerecuperată reprezintă o creanță a societății care poate fi urmărită prin poprire.

12. Ca temei juridic, lichidatorul a invocat dispozițiile Codului civil privind raportul obligațional, executarea obligațiilor și împrumutul, precum și art. 126 din Legea insolvabilității. Ulterior a explicat că obligația de restituire poate rezulta și din regulile privind eliberarea numerarului spre decontare, fără existența unui contract de împrumut, făcând trimitere la pct. 9–11 din Normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992.

13. Lichidatorul a contestat forța justificativă a facturilor și chitanțelor prezentate de apărare, susținând că acestea indică drept plătitor societatea, că privesc numai o parte din mijloacele bănești și că nu dovedesc restituirea sumei solicitate. A susținut, de asemenea, că documentele contabile predate de Popic Igor și cele restituite de organul de urmărire penală au fost anexate la dosar și puteau fi consultate de terțul poprit.

14. Popic Igor, prin reprezentant, a solicitat respingerea cererii și desființarea popririi. A arătat că retragerile de numerar au fost efectuate în exercitarea atribuțiilor de administrator, pentru cheltuielile societății, fără încheierea unui contract de împrumut cu aceasta. În opinia sa, extrasele bancare dovedesc operațiunile cu numerar, însă nu și existența unei datorii personale în cuantumul pretins.

15. Apărarea a invocat transmiterea actelor contabile către lichidator prin actul de predare-primire din 28 iulie 2015, precum și ridicarea unei părți a contabilității în cadrul urmăririi penale. A susținut că nu poate suporta consecințele unei examinări incomplete a documentelor aflate la dispoziția lichidatorului și că înscrisurile prezentate de la partenerii comerciali confirmă efectuarea unor cheltuieli pentru societate.

16. În privința calculului, apărarea a invocat, pentru perioada 2 decembrie 2013–14 noiembrie 2014, retrageri în sumă de 1 707 002,06 lei și restituiri în sumă de 226 500 lei. A arătat că diferența de 1 480 502,06 lei nu corespunde sumei de 1 527 903,81 lei solicitate. Au fost invocate, totodată, facturi și chitanțe privind plăți către societățile „Cori Line" și „Dinuoz" din România, al căror total a fost indicat de părți în explicații ca reprezentând 22 000 euro, echivalentul a 390 872,72 lei.

17. Terțul poprit a mai invocat ordonanțele emise în cauzele penale la 26 ianuarie 2016 și 10 august 2017, precum și argumentul că răspunderea sa, în calitate de membru al organelor de conducere, ar trebui examinată potrivit art. 247–248 din Legea insolvabilității. În pledoariile scrise și orale a precizat că prezentarea facturilor constituie un mijloc de apărare, fără recunoașterea acțiunii ori a datoriei personale.

18. În ședința de examinare a fondului din 8 octombrie 2025, reprezentanta lichidatorului, avocat stagiar Gurzun Cristina, a susținut admiterea integrală a cererii. La întrebările reprezentantului terțului poprit a arătat că extrasele bancare sunt anexate la cerere și că facturile au fost verificate, susținând că utilizarea mijloacelor bănești nu corespunde destinației declarate.

19. Reprezentantul terțului poprit, avocat Litvinenco Igor, a susținut respingerea cererii, trimițând la referințele depuse și la pledoariile scrise. După cercetarea înscrisurilor, reprezentanții și-au menținut pozițiile, nu au solicitat suplinirea probatoriului și nu au formulat replici.

20. Lichidatorul Mazur Anna a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, fiind reprezentată în ședința de examinare a fondului. Popic Igor nu a participat personal, interesele sale fiind apărate de avocatul Litvinenco Igor. Ținând cont de cererea de examinare în lipsă și de participarea reprezentanților, instanța a considerat posibilă examinarea în lipsa participanților absenți, în temeiul art. 206 alin. (1) și (5) din Codul de procedură civilă.

Aprecierea instanței

21. Examinând cererea, înscrisurile cercetate în ședință și explicațiile participanților, în ansamblul și interconexiunea lor, instanța constată că cererea de validare a popririi urmează a fi respinsă. Probele administrate nu sunt suficiente pentru stabilirea obligației personale de restituire în cuantumul urmărit, pentru motivele expuse în continuare.

22. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale acestei legi. Art. 239 CPC impune ca hotărârea să fie legală și întemeiată, iar concluziile instanței să rezulte din circumstanțele constatate și din probele cercetate în ședință.

23. Conform art. 118 alin. (1) CPC, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel"*. Art. 130 alin. (1)–(4) CPC impune examinarea completă și nepărtinitoare a probelor, fără atribuirea unei forțe probante prestabilite unui anumit înscris. Explicațiile participanților se verifică deopotrivă cu celelalte probe, potrivit art. 131 alin. (1) CPC.

24. Cu referire la excepția de tardivitate, instanța reține că aceasta a fost soluționată înaintea examinării fondului, prin încheierea protocolară din 21 mai 2025, fiind astfel examinată chestiunea procedurală indicată în decizia de casare din 4 octombrie 2022. Instanța nu califică excepția ca fiind invocată pentru prima dată după începerea examinării fondului,

deoarece decizia de recurs a stabilit că apărarea privind prescripția fusese formulată încă la 3 aprilie 2017 și menținută ulterior.

25. Respingerea excepției a avut în vedere lipsa unei individualizări a momentului de la care ar fi început să curgă prescripția și a datei expirării acesteia pentru obligațiile invocate. În cazul unor operațiuni distincte cu numerar, împrejurarea că ele preced intentarea insolvabilității nu demonstrează că termenul de prescripție a expirat pentru toate sumele. Invocarea generală a art. 267 și 272 din Codul civil, în redacția aplicabilă raporturilor inițiale, și a art. 10 alin. (5) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nu substituie identificarea obligației concrete, a scadenței și a perioadei efectiv scurse până la sesizarea instanței.

26. Data admiterii cererii introductive nu constituie, prin ea însăși, scadența tuturor obligațiilor de decontare și restituire. Totodată, între data de 18 decembrie 2014 invocată în argumentarea excepției și depunerea cererii la 13 februarie 2017 nu s-a împlinit termenul general de trei ani. Această împrejurare nu stabilește global exigibilitatea operațiunilor și nu echivalează cu recunoașterea datoriei. Excepția a fost examinată și respinsă înaintea cercetării fondului, iar soluția din prezenta hotărâre se întemeiază pe aprecierea probelor privind creanța urmărită, fără a avea drept motiv prescripția extinctivă.

27. În privința termenului special de sesizare a instanței pentru validarea popririi, art. 126 alin. (5) și (9) din Legea insolvabilității raportează obligația terțului la comunicarea somației și termenul lichidatorului la data la care terțul trebuia să consemneze ori să plătească. Comunicarea somației la 16 ianuarie 2017 și depunerea cererii la 13 februarie 2017 nu relevă depășirea termenului de o lună calculat după termenul acordat terțului. Respectarea acestei condiții procedurale permite examinarea cererii, fără a demonstra, prin ea însăși, existența datoriei.

28. Conform art. 126 alin. (1) din Legea insolvabilității, pot fi urmărite prin poprire mijloacele bănești datorate debitorului ori deținute în numele său de un terț, precum și cele care îi vor fi datorate în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. Potrivit alin. (10), instanța administrează orice probă necesară și admisibilă potrivit dreptului comun, iar terțul poprit poate opune excepțiile și mijloacele de apărare întemeiate pe o cauză anterioară popririi.

29. Art. 126 alin. (11) din aceeași lege prevede: *„Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi”*. Prin urmare, somația înființează poprirea, însă nu constituie, singură, dovada creanței. Validarea presupune verificarea judiciară a raportului care generează obligația și a sumei efectiv datorate.

30. Contestarea creanței de către terț nu conduce automat la respingerea cererii. Tocmai procedura de validare permite verificarea apărărilor și a documentelor pe care părțile le invocă. În Decizia nr. 127 din 11 septembrie 2025, §§ 21–25, Curtea Constituțională a subliniat rolul examinării judiciare și al motivării, terțul având posibilitatea să demonstreze inexistența datoriei, executarea ori stingerea obligației. Instanța trebuie, așadar, să explice ce rezultă din probe, fără a considera simplul dezacord dintre părți drept un impediment suficient pentru validare.

31. La fel, calitatea lui Popic Igor de administrator și asociat al societății nu exclude, prin sine, posibilitatea existenței unei creanțe a societății față de acesta. Patrimoniul societății este distinct de patrimoniul persoanei fizice. O obligație personală de restituire, dacă este

dovedită, poate fi examinată în condițiile art. 126 din Legea insolvabilității. Instanța nu reține, prin urmare, argumentul unei imunități generale a administratorului față de poprire.

32. Dispozițiile art. 247–248 din Legea insolvabilității privesc o formă distinctă de răspundere a membrilor organelor de conducere, în condițiile expres prevăzute de lege. Ele nu suprimă posibilitatea societății de a avea o creanță proprie față de administrator. Totodată, existența unor suspiciuni privind administrarea patrimoniului nu autorizează transformarea automată a cererii de validare într-o cerere de atragere la răspundere subsidiară. În această cauză trebuie dovedită obligația urmărită prin poprirea concret înființată.

33. În această ordine de idei, instanța distinge între retragerea numerarului din contul societății și existența unui sold pe care persoana care l-a primit spre decontare este ținută să îl restituie. Obligația de restituire nu presupune demonstrarea utilizării banilor în scop personal. Extrasele bancare sunt pertinente pentru identificarea persoanei care a efectuat operațiunea, a datei, a valorii și a destinației declarate. Ele nu reflectă, prin propria lor natură, toate operațiunile ulterioare din casieria și contabilitatea întreprinderii.

34. Raporturile materiale inițiale s-au format anterior modernizării Codului civil din 1 martie 2019 și se apreciază potrivit normelor aplicabile la constituirea lor. Potrivit art. 514 din Codul civil, în redacția aplicabilă acestor raporturi, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit și orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Existența obligației nu poate fi dedusă numai din denumirea dată acesteia de una dintre părți.

35. În privința împrumutului, art. 867 din Codul civil, în redacția anterioară modernizării, presupunea transmiterea banilor în proprietatea împrumutatului, însoțită de obligația restituirii. În cauză nu a fost identificată o convenție prin care societatea să fi transmis lui Popic Igor suma solicitată ca împrumut personal. Operațiunile pentru cheltuieli administrative și gospodărești nu dovedesc, fără alte elemente concordante, încheierea unui asemenea contract. Nici solicitarea restituirii ulterioare prin somație nu transformă retroactiv retragerile în împrumut.

36. Instanța examinează însă și temeiul alternativ invocat de lichidator, privind obligația de decontare și restituire a numerarului neutilizat. Potrivit art. 61 alin. (3) din Codul civil, în redacția aplicabilă, raporturile dintre persoana juridică și organele sale executive erau supuse prin analogie regulilor mandatului, dacă legea sau actul de constituire nu prevedea altfel. Art. 1041 alin. (1) impunea mandatarului prezentarea informațiilor și a dării de seamă, iar art. 1043 prevedea: *„Mandatarul este obligat să remită mandantului tot ceea ce a primit pentru executarea mandatului și nu a utilizat în acest scop, precum și tot ceea ce a dobândit în executarea obligațiilor sale contractuale”*. Lipsa contractului de împrumut nu înlătură aceste obligații și nu reprezintă motivul determinant al respingerii.

37. Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, reglementau eliberarea numerarului spre decontare pentru cheltuieli operaționale și de gospodărire. Pct. 10 obliga persoana care primise numerarul să prezinte în contabilitate o dare de seamă cu actele doveditoare ale utilizării și să restituie numerarul neutilizat în termenul prevăzut de normă. Aceste obligații nu sunt înlăturate prin simpla afirmație că retragerile au avut o destinație gospodărească.

38. În această ordine de idei, lichidatorului îi revine sarcina de a demonstra sumele primite de administrator și de a individualiza obligația urmărită, iar administratorului îi revine sarcina de a justifica utilizările, predările și restituirile pe care le invocă. Aceste obligații probatorii

se apreciază în corelație, potrivit art. 118 și 130 CPC. Primirea dovedită a numerarului spre decontare atrage obligația justificării lui, însă stabilirea sumei datorate presupune aprecierea atât a operațiunilor bancare, cât și a documentelor referitoare la destinația numerarului. Nu este necesară dovedirea folosirii banilor în scop personal pentru a cere restituirea unui avans nejustificat.

39. În cauză, lichidatorul a întemeiat pretenția pe retragerile bancare și pe lipsa justificării integrale a utilizării numerarului. Terțul poprit a opus documente de cheltuieli, a invocat restituiri și a susținut transmiterea contabilității către lichidator. Extrasele și informațiile bancare sunt pertinente pentru operațiunile de retragere pe care le reflectă. Înscrisurile privind cheltuielile, precum și restituirile invocate privesc destinația ulterioară a numerarului și se apreciază în corelație cu operațiunile bancare. Prin urmare, concluzia asupra creanței nu poate rezulta din examinarea izolată a rulajului bancar.

40. În explicațiile sale scrise, lichidatorul a raportat cuantumul de 1 527 903,81 lei la operațiuni din conturile „Victoriabank” și „Eximbank”, pentru perioada noiembrie 2013–octombrie 2014, precum și la un extras „Eximbank” pentru un interval mai larg. Apărarea a invocat un calcul diferit al retragerilor și restituirilor. Existența unor intervale ori totaluri diferite nu dovedește, singură, caracterul eronat al pretenției, întrucât un extras mai larg poate cuprinde operațiunile urmărite. Totuși, din modul de fundamentare a cererii nu rezultă o delimitare concordantă a sumelor incluse și a modului în care restituirile se reflectă în soldul pretins. Neconcordanța privește astfel componența obligației urmărite, dar nu numai denumirea dată acesteia.

41. Cu referire la facturile și chitanțele privind plățile către „Cori Line” și „Dinuoz”, indicarea SRL „SVEDAVA” ca plătitor este compatibilă cu efectuarea unor cheltuieli de către administrator în numele societății. Această mențiune nu constituie un motiv suficient pentru înlăturarea înscrisurilor. Nici posibilitatea efectuării plății prin transfer bancar nu infirmă, prin sine, plata în numerar invocată. În același timp, documentele de cheltuieli nu justifică automat toate retragerile. Pentru efectul lor asupra pretenției sunt relevante operațiunea economică, perioada și legătura cu numerarul inclus în cerere. O justificare referitoare la anumite plăți nu poate fi extinsă, prin presupunere, la întreaga gestiune.

42. Prezentarea documentelor de cheltuieli nu constituie recunoașterea datoriei solicitate. Potrivit art. 131 alin. (4) CPC, recunoașterea privește faptele admise de parte și produce efecte în limitele acestora. Popic Igor a contestat constant obligația personală urmărită și a invocat facturile în susținerea apărării. Admiterea efectuării unor retrageri în exercitarea atribuțiilor de administrator nu poate fi extinsă la recunoașterea unui sold personal datorat societății în cuantumul indicat de lichidator.

43. În privința contabilității, apărarea a invocat predarea documentelor, iar lichidatorul a susținut că acestea, inclusiv cele restituite de organul de urmărire penală, au fost anexate la dosar. Predarea actelor nu echivalează, prin ea însăși, cu decontarea întregului numerar și nu îl exonerează pe administrator de obligația de justificare. Totodată, afirmația privind lipsa justificării trebuie apreciată în raport cu documentele existente, inclusiv cele aflate la dispoziția lichidatorului. Instanța nu întemeiază soluția pe presupunerea ascunderii unor acte și nici pe presupunerea că toate cheltuielile au fost integral justificate.

44. Cu referire la ordonanțele din cauzele penale, art. 123 alin. (3) și (5) CPC delimitează efectul unei sentințe penale irevocabile de valoarea unui act al autorității publice. Ordonanțele de

clasare ori de scoatere de sub urmărire penală nu stabilesc obligatoriu existența sau inexistența creanței civile urmărite. Referirile lor la retrageri bancare și la administrarea societății trebuie apreciate împreună cu celelalte probe. Clasarea nu înlătură automat o obligație civilă, iar menționarea unor raporturi civile în cadrul investigației nu demonstrează, prin sine, că Popic Igor datorează societății suma solicitată.

45. Instanța are în vedere argumentul lichidatorului potrivit căruia primirea numerarului și lipsa decontării pot fundamenta obligația de restituire. Practica Curții Supreme de Justiție în cauza nr. 2ri-214/17, soluționată la 2 august 2017, confirmă necesitatea aprecierii efective a extraselor bancare și a lipsei documentelor justificative ale utilizării numerarului. În prezenta cauză au fost invocate și documente de cheltuieli, restituiri și acte privind transmiterea contabilității. Aceste elemente impun aprecierea soldului în contextul întregului probatoriu; ele nu pot fi înlăturate global, dar nici considerate suficiente pentru justificarea integrală a tuturor retragerilor.

46. Forma calculului prezentat de lichidator și amploarea explicațiilor orale nu constituie condiții autonome ale validării popririi. Instanța verifică suficiența probelor pentru stabilirea obligației urmărite. Apreciate în ansamblu, elementele prezentate susțin existența unor operațiuni cu numerarul societății, însă nu permit stabilirea concordantă a cuantumului obligației personale de restituire pretinse. Raportarea la totalul retragerilor, în lipsa delimitării sumelor care compun soldul după examinarea utilizărilor și restituirilor, nu oferă un temei suficient pentru încasarea integrală a sumei de 1 527 903,81 lei.

47. Aceeași apreciere privește posibilitatea validării parțiale. O asemenea soluție este permisă atunci când probele stabilesc o sumă datorată în interiorul pretenției. În speță, neconcordanțele privesc baza și componența soldului urmărit, iar totalurile invocate de părți nu individualizează, prin simpla lor confruntare, o obligație parțială de restituire. Din ansamblul elementelor prezentate nu poate fi determinată o sumă parțială datorată fără a suplini prin presupunere legătura dintre retrageri, utilizări și restituiri. Instanța nu poate constitui o creanță prin alegerea unui total și scăderea unor cheltuieli a căror raportare la acea bază nu a fost stabilită.

48. Concluzia asupra insuficienței probelor nu transferă lichidatorului sarcina de a demonstra fiecare fapt negativ. Ea rezultă din aprecierea corelată a primirii numerarului, a justificărilor invocate și a modului de determinare a obligației urmărite. Nici simpla afirmație a terțului că a cheltuit banii pentru societate, nici simpla identificare a unor retrageri nu substituie stabilirea soldului datorat. Lipsa contractului de împrumut și contestarea cererii de către terț nu reprezintă motive autonome de respingere.

49. Cu titlu de consecință, probele administrate, apreciate în ansamblul și interconexiunea lor, nu sunt suficiente pentru stabilirea unei creanțe a SRL „SVEDAVA” față de Popic Igor în cuantumul solicitat sau într-un cuantum parțial determinabil. Obligația de restituire invocată nu a fost dovedită în întinderea necesară pentru validarea popririi. În temeiul art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, cererea urmează a fi respinsă, cu desființarea popririi înființate.

50. În privința cheltuielilor de judecată, art. 82–83 CPC reglementează taxa de stat datorată pentru examinarea cererii. Potrivit art. 98 alin. (2) CPC, în cazul respingerii acțiunii, taxa de stat se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plată. Art. 86 alin. (2) CPC permite persoanei juridice declarate insolvabile, la introducerea acțiunilor de urmărire a

creanțelor debitoare, plata taxei după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de șase luni de la adoptarea hotărârii. Această amânare nu constituie o scutire. În consecință, taxa de stat rămâne în sarcina SRL „SVEDAVA”, în cuantumul și cu termenul de plată individualizate în dispozitiv.

51. În conformitate cu art. 1 alin. (4) și art. 126 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 82–83, 86 alin. (2), 98 alin. (2), 118, 123, 130–131, 206 și 239–241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „SVEDAVA”, Mazur Anna împotriva lui terțului poprit Popic Igor cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

Se desființează poprirea înființată de lichidatorul SRL „SVEDAVA”, Mazur Anna împotriva terțului poprit Popic Igor (IDNP: *****).

Se încasează, până la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri, din contul SRL „SVEDAVA”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 45 379,11 (patruzeci și cinci de mii trei sute șaptezeci și nouă, 11) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,

judecător **Ceban Alexandru**